

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010781
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010781.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovnej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 14.11.2023 č.k. 5T/42/2023 - 138, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.5.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 14.11.2023, č. k. 5 T/42/2023 - 138 rozhodol o obžalobe podanej na obvineného A. B. tak, že podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku obžalovaného oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta č. 2 Pv 66/23/2202-6 zo dňa 06.07.2023 pre prečin výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v bode 1 obžaloby a pre prečin výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v bode 2 obžaloby, ktorých sa mal dopustiť tak, že 1/ v presne nezistený deň, koncom mesiaca august roku 2020, sa v C. na poľnej ceste vedúcej popri koryte rieky Váh, obnažoval pred osobami B. D., a E. B. a to takým spôsobom, že pred nich vyskočil nahý s kuklou na hlave, dotýkajúc sa pri tom svojho pohlavného orgánu, 2/ v presne nezistený deň, približne v mesiacoch apríl-máj roku 2021, sa v C. na poľnej ceste vedúcej popri koryte rieky Váh, obnažoval pred osobami B. D., a F. G. a to takým spôsobom, že pred nich vyskočil nahý s kuklou na hlave, dotýkajúc sa pri tom svojho pohlavného orgánu, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor. Svoje odvolanie odôvodnil v písomnom podaní zo dňa 07.12.2023, v ktorom uviedol:

2.1. Súd odôvodnil predmetný odsudzujúci rozsudok konštatovaním, že vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Žiadny dôkaz priamo nespája obžalovaného s trestnou činnosťou, nakoľko žiadny svedkovia, a teda poškodená B. D., poškodená F. G., poškodená E. B. nevideli tvár obžalovaného v čase a mieste skutku v D. pri Váhu, keďže páchatel mal síce nahé telo, ale na hlave mal nasadenú kuklu. To vyvoláva dôvodné pochybnosti o význame rekognície s uvedenými poškodenými podľa tváre, keďže uvedené poškodené v čase a mieste skutku tvár páchatela nevideli. Uvedené poškodené vychádzajú pri popise páchatela len zo vzhladu vodiča auta, ktorý sa pohyboval v čase skutku v blízkosti miesta skutku. To je teda len nepriamy dôkaz, ktorý ani nepreukazuje, že práve uvedený vodič na aute bol aj páchatel. Uvedený vodič na aute sa mohol pohybovať v danom čase a mieste z rôznych dôvodov. Nemožno vylúčiť takú verziu, že uvedený vodič na aute tam išiel za iným účelom, napríklad za účelom športovania, keďže poškodené nemali po celý čas pod dohľadom uvedené auto. Okrem toho, v prípade že by uvedený vodič bol páchatel, tak by bolo logické očakávať, že by držal v ruke aspoň kľúče od auta, lebo by predsa nenechal odomknuté auto bez dozoru. Avšak uvedené poškodené nevypovedajú o tom, že by páchatel držal v ruke kľúče od auta. Okrem toho, žiadny zo svedkov si nevšimol v čase a v mieste skutku úplné EČV uvedeného auta, lebo svedkyňa B. D. až dodatočne v meste C. na Hlavnej

ulici zbadala auto, ktoré zodpovedalo popisu, a až vtedy si poznačila u uvedeného auta EČV: D.. Tu je však potrebné zdôrazniť, že to určite nebude jediné auto na svete Volkswagen Sharan modrej farby, lebo ide o sériovo vyrábané auto, ktoré podľa opisu poškodených nemá špeciálnu individuálnu úpravu na zákazku. Neexistujú ani ďalšie nepriame dôkazy, keďže absentujú napríklad trasologické stopy alebo daktyloskopické stopy alebo DNA stopy vo vzťahu k miestu skutku. Zápisnica o rekognícii s poškodenou F. G. určite nie je usvedčujúci dôkaz, nakoľko označila figurantov. Zápisnica o rekognícii s poškodenou E. B. má 2 rozporuplné závery, čo takisto nemožno označiť za usvedčujúci dôkaz. Nie je možné ani potvrdiť, že popis tela páchatel'a korešponduje s výpoveďami uvedených poškodených, keď obžalovaný tvrdí, že je nižší, a v spise nie je doložený príkaz na prehliadku tela a zápisnica o vykonaní prehliadky tela obžalovaného, ktoré by zaznamenalo výšku a hmotnosť obžalovaného. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov dospel súd k záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný v zmysle § 285 písm. c) Trestného poriadku. Okrem toho z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že posledný zápis nového držiteľa, ktorým je obžalovaný, bol uskutočnený dňa 22.9.2020, ale skutok č. 1 sa mal stať v auguste 2020, a teda z časového hľadiska v čase spáchania skutku obžalovaný ani nebol držiteľom auta Volkswagen Sharan EČV: D. XXX H., a teda je potrebné usudzovať na to, že to auto v auguste 2020 ani nepoužíval. Keďže podľa poškodenej B. D. ide o rovnakého muža pri prvom incidente a druhom incidente, je potrebné usudzovať na to, že obžalovaný nie je páchatel'om ani skutku č. 2.

2.2. S rozhodnutím súdu nie je možné sa stotožniť z nasledovných dôvodov:

2.3. Počas dokazovania pred súdom boli vypočuté svedkyne - poškodené B. D., F. G. a E. B., pričom z výpovede svedka - poškodeného B. D., ktorá priebeh incidentu z augusta 2020 detailne popísala vyplynulo, že sa s E. B. chodievali prechádzať na Váhu, pri C., na C. strane. V inkriminovanom čase okolo nich prešlo tmavomodré 8 miestne auto a odchádzalo smerom k Váhu. Potom ich to auto obišlo znovu a vracalo sa k Váhu. Toto auto videli odparkované pri Váhu, keďže okolo neho išli peši, ale vtedy nikoho vnútri nevideli. Potom rovnaké auto išlo okolo nich, obchádzalo ich. Vtedy si pozrela a zapamätala tvár vodiča. To auto zabočilo do kríkov, vzápätí vycúvalo a pokračovalo ďalej. Potom 15-20 minút auto nevideli, následne išli domov, keď na parkovacom mieste videli rovnaké auto, napravo, pričom aj nahý muž stál napravo a rukou sa dotýkal pohlavného údu. Svedkyňa - poškodená počas výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že nahý muž mohol byť od nich vzdialený na 5 metrov, mal nasadenú kuklu, telo mal nahé, nemal žiadne tetovania na prednej časti tela, ani ochlpenie na hrudi, kožu mal tmavšiu, výšku do 170 cm, postavu mal vyšportovanú z manuálnej práce, nehovoril nič, len sa dotýkal pohlavného údu. Čo sa týka vodiča, tohto videla na vzdialenosť 1 metra, pričom súčasne uviedla, že si je na 100 % istá, že nahý muž a vodič sú rovnaké osoby, lebo aj vodič mal tmavšiu kožu a žiadne tetovanie a auto prešlo okolo nich 3x. Na prechádzke inú osobu nevideli, ani iné motorové vozidlá alebo bicykle. K ďalšiemu incidentu, ktorý sa stal v apríli - máji 2021, keď sa prechádzali s F. G. uviedla, že v kríku stál nahý muž len s kuklou na hlave. Na to schmatla F. G. a bežali späť. Ten nahý muž vyskočil na cestu a držal sa pohlavného orgánu. Ide o rovnakého muža ako z prvého incidentu. Pri opise muža sa pridriavala predchádzajúceho opisu. Svedkyňa - poškodená uviedla, že potom ako utekali, pri hlavnej pláži na Váhu, spoza lesa vyšlo veľké 8 miestne, tmavomodré auto, z ktorého pod násypom vystúpil muž, ktorý bol vodičom z prvého incidentu. Nahého muža videla na vzdialenosť 2-3 metre. Potom v roku 2022 išla s kamarátkou v C. na ulici Hlavná a tam stál ten muž vedľa naštartovaného auta, na čo sa navzájom videli, kedy muž zareagoval tak, že s autom odišiel. I. spoznala podľa toho, že ním bol vodič z prvého i druhého incidentu. Vtedy si zapísala EČV do mobilu. Pri rekognícii na polícii z dvoch albumov podľa fotografií, ktoré zachytávali 1'udské telo od ramien hore opoznala muža so 100 % istotou. Svedkyňa - poškodená uviedla, že páchatel' pri sebe nemal žiadny iný predmet okrem časti 1'udského tela v čase a mieste skutku. K autu uviedla, že to bol Volkswagen alebo Ford. V čase skutku nebola pod vplyvom alkoholu. Svedkyňa - poškodená F. G. uviedla, že obžalovaného nepozná, videla ho iba 1 x, keď sa tá udalosť stala, koncom júna 2021, keď išla s B. D. pri Váhu v C.. Zrazu ju B. D. schytila za ruku, lebo približne vo vzdialenosti 1 meter od nich vyskočil nahý muž a dotýkal sa pohlavného orgánu s rukou a kričal ha-ha. Mal na hlave kuklu, postavou bol väčší, zrejme od cvičenia alebo práce, koža svetlá - nebol opálený, výška viac ako 169 cm. Na tetovanie alebo ochlpenie si nepamätá, to by si všimla. Nahého muža videla len pár sekúnd. Auto bolo osobné, tmavšie, viac ako 4 miestne. Oni vychádzali na násyp, keď auto išlo pred nimi, potom na hrádzi zastalo. Pri rekognícii vychádzala z vlastných spomienok, s nikým sa neradila. Nespomína si, či ten nahý muž mal odložené oblečenie alebo osobné veci, že by držal nejaký predmet v ruke, okrem svojej časti tela. V čase skutku nebola pod vplyvom alkoholu. Z výsluchu svedka - poškodeného E. B. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že si stojí za tým, čo vypovedala na policajnej stanici. Bola tam s B. D., keď natrafili na muža, ktorý na mieste onanoval, ale nepoznala ho. Mal na hlave kuklu, muž stál pár metrov pred nimi. Nespomína si na výšku muža, ani a tetovania alebo jazvy, nevie uviesť, akej farby, značky, akého EČV bolo motorové vozidlo. Svedkyňa - poškodená k rozporom

vo svojej výpovedi učinenej na hlavnom pojednávaní oproti prípravnému konaniu, po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedla, že s ňou súhlasí. V tejto výpovedi uviedla, že páchatel'a odhaduje tak na 170 cm, pevnejšia postava, nie tučná, skôr mohutná, akoby od cvičenia, nebol zarastený na hrudi, nemal tetovania a ani jazvy. Vlasy mal nakrátko ostrihané. Je presvedčená, že to bol vodič z toho auta, ktoré ich stále dobiehalo, možno 2-3 krát. Auto bolo tmavomodré, väčšie rodinné, ŠPZ bola C.. Myslí si, že to bol Volkswagen.

2.4. Z vyššie uvedených dôkazov v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi, a to najmä zápisnicou o rekognícii (č.l 54-56) + fotoalbumami I A ,18 (č.l. 57-61, čl 62- 66), evidenčnou kartou vozidla, lustráciami REGOB (č.1. 69-70), odpisom RT (č.1. 73), výpisom z ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 71), správou o povesti Mesta C. (č.1. 74), je možné konštatovať, že skutky definované v obžalobe sa bezpochyby stali a tieto spáchal obžalovaný. Obžalovaný bol svedkyňou - poškodenou B. D. 100 % opoznaný. Táto svedkyňa videla obžalovaného počas oboch incidentov, teda tak v auguste 2020, aj v apríli - máji roku 2021. Tohto muža opoznala v roku 2022, keď išla s kamarátkou v C. na ulici Hlavná, kedy stál tento muž vedľa naštartovaného auta a po tom, ako sa navzájom videli zareagoval tak, že s autom odišiel. Pri rekognícii na polícii z dvoch albumov podľa fotografií, ktoré zachytávali ľudské telo od ramien hore opoznala muža so 100% istotou. Vo vzťahu k prvému skutku si je svedkyňa na 100% istá, že nahý muž a vodič sú rovnaké osoby, lebo vodič mal tmavšiu kožu, žiadne tetovanie a s autom okolo nich prešiel 3x. Na prechádzke inú osobu nevideli, ani iné motorové vozidlá alebo bicykle. Rovnako sa vyjadrila vo svojej výpovedi i svedkyňa - poškodená E. B., ktorá vyslovila presvedčenie, že páchatel'om bol vodič z toho auta, ktoré ich stále dobiehalo, možno 2-3 krát. Neobstojí preto argumentácia súdu minimálne vo vzťahu ku skutku v bode 1) obžaloby, že vodič sa mohol pohybovať na danom mieste a v čase napr. z dôvodu športovania, a to kvôli opakovaného obiehaniu svedkýň - poškodených osobou obžalovaného s motorovým vozidlom, ktorá okolnosť bola práve naopak príznačná - pre osobu páchatel'a (sexuálneho exhibicionistu), ktorý si najprv s motorovým vozidlom urobil prieskum miesta činu, rovnako si pritom vytypoval osoby poškodené, voči ktorým trestný čin spáchal, samozrejme tak, aby pre ďalších prípadných svedkov (voči ktorým útok nesmeroval) bol čo najmenej nápadný, spozorovateľný, opoznatelný a tým i usvedčiteľný. Uvedená okolnosť plne korešponduje i s charakterom spáchaného trestného činu. Navyiac, motorové vozidlo obžalovanému slúžilo ako prostriedok na možnosť vyzliekania sa donaha, odloženia si osobných vecí - oblečenia, nasadenia si kukly a pre prípad možného odhalenia, resp. po dokonaní skutku, i na urýchlené zmiznutie - únik z miesta činu.

2.5. Argumentácia súdu, že v prípade, ak by bol obžalovaný páchatel'om skutku, držal by v ruke aspoň kľúče od auta, lebo by nenechal odomknuté auto bez dozoru rovnako neobstojí, keď obžalovaný držal v ruke svoj pohlavný úd a sústredil celú svoju pozornosť na vyvolanie verejného pohoršenia vykonaním sexuálneho exhibicionizmu a svojho sexuálneho uspokojenia. Predstava, že by obžalovaný pri páchaní sexuálne motivovaného trestného činu držal v ruke kľúče, s ktorými by prípadne i neobratne štrngotal (nehovoriac o možnosti ich vypadnutia z ruky a sťaženia úniku z miesta činu) vyznieva preto až úsmevne.

2.6. Konštatovanie súdu, že žiadna zo svedkýň si nevšimla v čase a mieste skutku úplné EČV uvedeného auta, ktoré si až následne svedkyňa B. D. poznačila v meste C. na ulici Hlavnej vonkoncom nevyvracia, že skutok nespáchal obžalovaný. Svedkyňa B. D. totiž uviedla, že potom ako toto motorové vozidlo vzhľadla v roku 2022 v C. na ulici Hlavnej a popritom i osobu obžalovaného, s ktorým sa vzájomne videli, tento zareagoval tak, že s autom odišiel (s veľkou pravdepodobnosťou si uvedomil, že ho poškodená opoznala). Navyše EČV, ktoré si poškodená pritom poznačila zodpovedalo tak značke motorového vozidla, ako aj farbe uvádzanej poškodenými (E. B. uviedla, že EČV bolo C.).

2.7. Argument súdu, že údaj z evidenčnej karty vozidla o tom, že posledný zápis nového držiteľa (ktorým bol obžalovaný) bol uskutočnený 22.09.2020, čo vylučuje spáchanie skutku č. 1 obžalovaným, nakoľko sa mal stať v auguste 2020, nie je relevantný, nakoľko k zápisu nového držiteľa motorového vozidla do EK dochádza v bežnej praxi aj s podstatne väčším časovým odstupom, pričom práve túto okolnosť, teda faktické používanie motorového vozidla obžalovaným, bez vykonania zápisu ako nového držiteľa, mohol tento vedome a zámerne využiť, s cieľom zmarenia alebo aspoň podstatného sťaženia svojho odhalenia ako páchatel'a trestného činu.

2.8. S ohľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Trnava v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. 5T/42/2023 zo dňa 14.11.2023 a vec vrátil Okresnému súdu Galanta na nové konanie a rozhodnutie.

3. K odvolaniu prokurátora podal písomné vyjadrenie aj obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny, racionálne udržateľný, ako aj zákonný. Orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili žiaden priamy dôkaz, ktorý by mal priamo spájať obžalovaného so skutkom uvedeným v skutkovej vete obžaloby. Ani jeden zo svedkov/ poškodených nevideli priamu tvár obžalovaného v čase a mieste spáchania skutku, ktorého spáchanie

sa obžalovanému kladie za vinu. Obhajoba spochybňuje výsledky rekognície, nakoľko rekognícia sa vykonáva v prípade, aby opoznávali osoby znovu spoznali osobu alebo vec, ktorú predtým videli. Páchateľ mal však na tvári kuklu. Zo strany orgánov činných v trestnom konaní neboli do súdneho spisu zabezpečené žiadne trasologické, daktyloskopické, ani DNA stopy vo vzťahu k miestu a času skutku. Popis tela páchatel'a nekorešponduje s obsahom výpovedí poškodených/svedčůň. Z dôkazov produkovaných zo strany obžaloby, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, nie je možné bez dôvodných pochybností, právne konformným spôsobom skonštatovať, že skutky uvedené v skutkovej vete obžaloby, spáchal obžalovaný. Preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

4. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Napadnutým rozsudok rozhodol prvostupňový súd o obžalobe podanej pre skutky, citované v bode 1 tohto rozsudku. Prvostupňový súd odôvodnil tak, ako to uviedol prokurátor vo svojom odvolaní a ako je to citované v bod 2.1. tohto uznesenia.

7. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako i konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že nenašiel žiadne dôvod na jeho zrušenie. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom na spravodlivé rozhodnutie. Odvolateľ rozsah dokazovania nenamieta, namieta závery, ku ktorým súd dospel po zhodnotení vykonaného dokazovania.

8. Odvolacie námietky sú založené na tom, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie.

9. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že vykonané dôkazy neobsahujú také skutočnosti, ktoré by jednoznačne, bez rozumnej pochybnosti, svedčili o tom, že to bol práve obžalovaný, ktorý spáchal žalované skutky. Stotožniť obžalovaného ako osobou, ktorá spáchala skutky uvedené v obžalobe, nie je možné iba na základe domnienky, že svedkyne poškodenej nadobudli presvedčenie, že obžalovaný je tou osobou, ktorá mala spáchať skutky, hoci ho vedia identifikovať iba podľa vzhľadu hornej časti tela, nie tváre. Z výpovedí svedkýň poškodených nevyplývuli skutočnosti, ktoré by, bez opoznania tváre páchatel'a, mohli s potrebnou dávkou istoty identifikovať obžalovaného, ako osobu, ktorá mala spáchať žalované skutky. Pokiaľ ide o telo obžalovaného, ktoré bolo podrobené rekognícii zo strany svedkýň poškodených, toto neobsahovalo žiadne zjavné markanty alebo iné rozpoznateľné a individuálne charakterizujúce znaky (napríklad špecifické tetovanie, bradavice, jazvy), na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že telo obžalovaného je identické s telom páchatel'a žalovaných skutkov. Úvahy prokurátora citované v bode 2.4. tohto uznesenia, ktoré sa zaoberajú správaním sa vodiča motorového vozidla, ktoré malo opakovane obiehať svedkyne poškodené, ako správanie príznačné pre sexuálneho exhibicionistu, ako aj úvahy o tom, že motorové vozidlo obžalovaného slúžilo ako prostriedok na možnosť vyzliekania sa donaha a odloženia si osobných vecí, ako aj na urýchlený únik z miesta činu, sú iba domnienkami, ktoré nemôžu slúžiť ako základ pre uznanie viny obžalovaného. V ostatnom odkazuje odvolací súd na správne odôvodnenie prvostupňového rozsudku, s ktorým sa plne stotožňuje.

10. Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

11. Ak sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu vecí a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

12. Pokiaľ ide o skutkové zistenia prvostupňového súdu, odvolací súd nemá žiadne pochybnosti, že žalované skutky sa stali a že tieto skutky sú trestnými činmi. To nerozporuje ani odvolateľ. Prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o osobu páchatel'a trestných činov. Odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle zákonných ustanovení. V prejednávanej veci odvolací súd ani sám, na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa, vo vzťahu k vyriešeniu otázky obžalovaného ako páchatel'a trestných činov.

13. Nie je to obžalovaný, ktorá má dokazovať, že nie je páchatel'om trestného činu, pretože bremeno tohto dôkazu nesie prokurátor a v tomto prípade ho neunesol. Pri existencii dôvodných pochybností o tom, či to bol obžalovaný, ktorý spáchal žalované skutky, správne rozhodol prvostupňový súd tak, že ho spod obžaloby oslobodil podľa ustanovenia § 285 písm. c) Trestného poriadku.

14. Preto odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora v celom rozsahu ako nedôvodné a zamietol ho.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.